

ny bliver mere ustabil, vil mulighederne for en forhandlingsløsning blive reduceret. Som i tidligere år omtaler generalsekretæren også finanskrisen i forbindelse med driften af FN-styrken på Cypern. Underskuddet i forbindelse med styrkens drift har efterhånden nået et kritisk omfang. Generalsekretæren understreger, at finansieringsspørgsmålet bør indtage en vigtig plads i sikkerhedsrådets halvårslige forhandlinger vedrørende FN's forpligtelser på Cypern.

E. Økonomiske og sociale spørgsmål.

Generalsekretæren fremhæver, at et af de mest betydningsfulde resultater i det forløbne år på det økonomiske og sociale område har været vedtagelsen af den internationale udviklingsstrategi for 1970'erne i tilknytning til beslutningen om at gøre det kommende tiår til FN's andet udviklingstiaår. Strategien betegnes som en landvinding i det internationale samarbejde, idet det er det første virkelige forsøg på at fastlægge et omfattende og integreret aktionsprogram for udviklingsbistand. Betydningen af strategien er så meget større som afstanden mellem de udviklede og de mindre udviklede lande fortsat udvides, samtidig med at der er tegn på, at den ulige indkomstfordeling i mange lande har en tendens til at forøges. På det sociale område har der desværre ikke været tale om den positive udvikling, som tiden kræver. Et andet foruroligende træk har været den øgede kriminalitet og de nye former for kriminalitet, som har set dagens lys. Generalsekretæren giver også udtryk for bekymring over den farlige forøgelse af narkotikamisbrug, som kan konstateres mange steder. Det internationale samfund har dog taget to vigtige skridt for at modarbejde denne udvikling. Dels vedtoges i februar 1970 konventionen om psykotropiske stoffer, som nu er åben for undertegnelse. Det er generalsekretærens håb, at et tilstrækkeligt antal lande meget snart vil ratificere konventionen. Yderligere skulle beslutningen om oprettelse af FN's fond til kontrol med narkotikamisbrug gøre det muligt for FN at yde en betydningsfuld indsats i kampen mod narkotikamisbrug. Generalsekretæren giver endelig udtryk for glæde over den indsats, som ydes af de regionale økonomiske kommissioner. En fuld udnyttelse af

disse kommissioner er helt i overensstemmelse med det andet udviklingstiaårs målsætninger.

Generalsekretæren understreger, at UNDP må betragtes som et relevant og uvurderligt instrument i bestræbelserne for at fremme den nationale udvikling i de enkelte lande og dermed bidrage til at realisere de regionale og globale udviklingsmål. Generalsekretæren beklager, at det beløb på 350 mill. dollars, som han havde sat som målsætningen for de årlige frivillige bidrag til UNDP ved udgangen af det første udviklingstiaår, ikke blev nået. Alligevel finder han det forsvarligt at anbefale, at man arbejder mod at nå et beløb på 500 mill. dollars i årlige frivillige bidrag, når halvdelen af det andet udviklingstiaår er gået, d. v. s. i 1975.

Under sin omtale af UNCTAD fremhæver generalsekretæren bl. a., at et af de vigtigste resultater af UNCTAD's arbejde i det forløbne år har været udarbejdelsen af et generelt præferencesystem med henblik på at forbedre de fattigere landes handelsmæssige position. Der er imidlertid stadig uløste problemer på dette område, og der kan utvivlsomt gøres meget for at forbedre præferenceordningernes effektivitet og omfang. UNCTAD III, som er planlagt at skulle finde sted i Chile i april og maj 1972, frembyder efter generalsekretærens opfattelse muligheder for at gøre praktiske fremskridt henimod løsningen af de endnu uløste problemer både med hensyn til præferencearrangementer og råvareproblemerne og dermed for at bringe udviklingslandene nærmere realiseringen af det andet udviklingstiaårs målsætninger.

Den indsats som gøres af UNIDO, er efter generalsekretærens opfattelse af stadig større betydning for udviklingsbestræbelserne i det hele taget. Generalsekretæren udtrykker håbet om, at de rekommandationer, som er blevet vedtaget på UNIDO's internationale konference i Wien i juni 1971, vil tjene som effektive retningslinier for en udvidelse af organisationens aktiviteter og en forøgelse af dens muligheder for at yde et meningsfyldt bidrag til industrialiseringsprocessen i udviklingslandene.

For UNICEF's vedkommende gælder det, at fonden må have større midler stillet til rådighed, såfremt den skal yde sit forven-